

»Forslaget er begrundet dels i ønsket om at skaffe arbejdspladser til personer under 62 år og dels i ønsket om at give mulighed for gradvis at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet.

Regeringen ønsker også flere i arbejde, men vi ønsker ikke pensionsalderen sat ned til 62 år som led i en beskæftigelsesforanstaltning. Vi ønsker således ikke pensionsalderen brugt som et konjunkturpolitisk redskab. Nu er regeringen heller ikke så pessimistisk som de radikale med hensyn til arbejdsløsheden. Af bemærkningerne til forslaget fremgår, at det høje ledighedsniveau antages at blive et mangeårigt problem. Jeg har mærket mig, at i hvert fald Venstre heller ikke deler den opfattelse.«

Personer under 67 år, der er uarbejdsdygtige af den ene eller anden grund, skal naturligvis have offentlig hjælp. Denne bistand hører blot ikke under folkepensionslovgivningen. Nærværende lovforslag berører derfor ikke disse personer.

Dette sker ud fra den principielle opfattelse, at folkepension skal være en ret, man opnår ved at komme i en bestemt alder, ikke en ydelse, man skal søge om for at kunne opretholde livet. Da forslagsstillerne er klar over, at der for mange er behov for førtidspensionering eller en hjælp i en kortere eller længere periode inden folkepensionsalderen indtræder, har Fremskridtspartiets finanslovbudgetter taget hensyn til, at det er en nødvendighed med regelmæssige midler til brug for invalidepensionstildelinger samt tvangsbestemt hjælp af mere eller mindre permanent karakter.

Gældende lovs kriterium er desværre ikke altid, at de pågældende magter at udføre arbejde. Socialdemokratiet fik jo SV-regeringen til at kvittere for de mange valgfondsbidrag, fagbevægelsen gav til Socialdemokratiet, ved at skatteyderne som vederlag er kommet til at betale milliardbeløb til den *efterlønordning*, hvis hovedbetingelse er, at man har betalt fagligt kontingent gennem en årrække. Når der bliver råd til at nedsætte pensionsalderen, skal det ske ens for alle. For eksempel med et år ad gangen. Det er usolidarisk tyveri, når SV-regeringen lod en gruppe få syv års nedsættelse på en gang (fra 67 til 60 år) og så smed de andre ud i den kolde sne, hvor de kan skyde hvide pinde efter at få deres 67 års grænse nedsat.

Et sådant misbrug vendte Fremskridtspartiet sig imod (se nærmere herom bl.a. Fremskridt 1978, nr. 10, side 5).

Efterlønsudgifterne i 1986 anslås til 8,2 milliard kroner.

Efter Fremskridtspartiets mening skal de, som en gang er gået på efterløn, bevare deres efterløns-

rettigheder fuldt ud også i Fremskridtssamfundet, men loven bør lukke for tilgang af fremtidige efterlønsmodtagere.

2. På linje med skattelovens grundprincip findes det rigtigt ikke at knytte folkepensionsstatus til indfødsret, men til, om man er indlevet i det danske samfund på det tidspunkt, hvor pensioneringen bliver aktuel.

Til § 2, stk. 1, nr. 2

Der henvises til den nordiske konvention af 5. marts 1981 om social tryghed, til EF-forordning nr. 1408 af 1971 og til Danmarks tosidede socialforskningsoverenskomster. Af disse sidste er den ældste traktaten med Schweiz (fra 1954 med ændringer pr. 1. december 1983). I 1976 indgik vi aftale med Tyrkiet, i 1977 med Jugoslavien og i 1982 med Pakistan. Der er færdigforhandlet aftaler med Marokko og Spanien og forestår aftaler med Østrig og Israel. Fremskridtspartiet er imod denne udvikling, se B 133 af 9. juni 1980 om begrænsning af tyrkerdrænet i danske skatteydermidler. Vi besnæres ikke af, at regeringen besmykker dette fandangospil med danske skatteyderes penge med betegnelsen »social eksport« (Folketingstidende 1979-80 (2. samling), forhandlingerne spalte 8678 og 8679).

Til § 2, stk. 2

Folkepensionisten skal trygt kunne påregne, at den engang erhvervede pensionsret ikke under nogen omstændigheder går tabt, så længe han er i live, hverken som følge af straf, flytning til udlandet eller andet.

Statens provenutab herved er af ringe betydning sammenlignet med, at en 100 pct. klar og undtagelsesfri regel er det eneste, som kan hindre bekymringer på dette område. Flytter for eksempel en folkepensionist til De Canariske Øer, vil klimaet her ofte give ham bedre helbredstilstand, og det skal man kun glæde sig over. De danske offentlige kasser undgår tilmed at skulle yde vedkommende varnehjælp og andre ekstrainde ud over folkepensionen.

Når stk. 2 ikke gælder for udlændinge, skyldes det, at Fremskridtspartiet af statsfinansielle grunde og risikoen for, at Danmark virker som en wienerbrødsbutik på en flok hvepse, ikke i den nuværende situation vil være med til at udvide danske skatteyderes forpligtelser udover det absolut uundgåelige for, at vi kan overholde vore internationale forpligtelser.